

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 19

ТИГРОВИ У СУМРАК

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
TIGERS AT TWILIGHT

Text Copyright © 1999 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 1999 by Sal Murdocca

Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2008 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

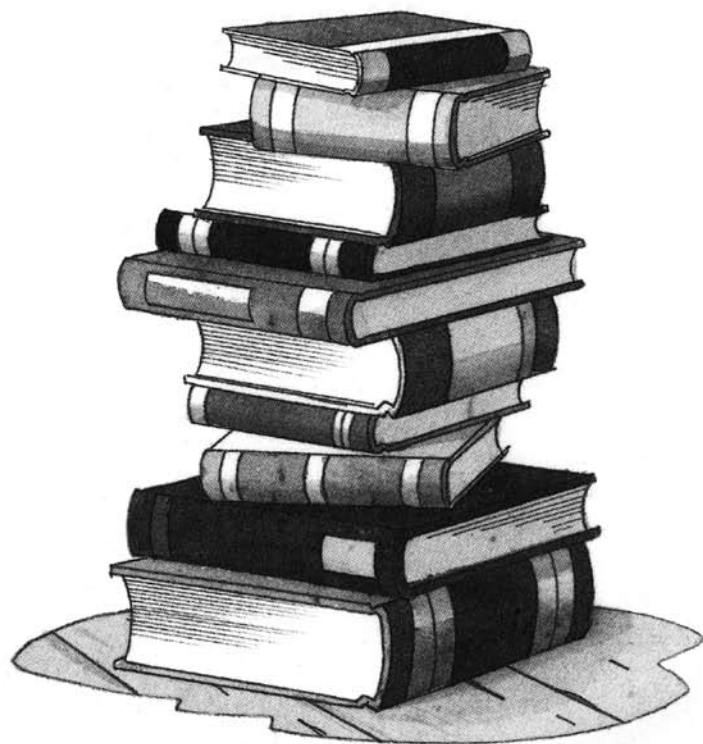
Пролог	9
1. Колико је то далеко?	11
2. Ка и Ко	18
3. Живот или смрт	27
4. Време за љуљање	35
5. Ноћна шетња	40
6. Створење из мочваре	47
7. У замци!	55
8. Пас јуначина	61
9. Пустињак	67
10. Ко си ти заправо?	77

*Тиџре! Тиџре! Од жеравице сѣворе,
Блисѣав шѣо јездиш кроз мркле џоре,
Под чијом бесмрѣрном руком ил' оком
Саздан беше ѣвој сѣрашни склад?
Која ѣо најдаља неба, и које даљине
Поѣребни су ѣвом ѣоџледу да ѣако ѣи сине?
Која ѣо крила да џа вину на висине?
Која рука ваѣру с неба да скине?*

Из песме *Тиџар* Вилијема Блејка,
1794. године^{*}

*Посвећено Џој ла Брак,
са захвалношћу на њеној ѣомоћи*

^{*} Превео Зоран Јанић. (Прим. прев.)

Пролог

Једног летњег дана у Жапчевом Рукавцу у Пенсилванији, у шуми се појавила тајанствена кућица на дрвету.

Осмогодишњи Џек и његова седмогодишња сестра Ени попели су се у ту кућицу. Открили су да је пуна књига.

Убрзо су Џек и Ени схватили да је кућица чаробна. Она их је носила на места из тих књига. Само је требало да покажу неку слику и појеле да оду тамо.

Успут су сазнали да кућица припада Моргани ле Феј. Моргана је чаробна библиотекарка

из времена краља Артура. Она путује кроз време и простор и сакупља књиге.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 5–8 Џек и Ени су помогли Моргани да се ослободи чини. У књигама бр. 9–12 решили су четири древне загонетке и постали мајстори библиотекари.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 13–16 Џек и Ени су сачували старе приповести да се не изгубе заувек.

У књигама *Чаробна кућица* бр. 17–20 Џек и Ени морају да добију четири нарочита дара како би помогли да се зачарани пас ослободи чини. На путовању *Тишаником* већ су добили један дар и још један од Индијанаца Лакота. А сада се спремају у потрагу за трећим даром...

1. Колико је то далеко?

Џек и Ени су шетали поред шуме у Жапчевом Рукавцу, у повратку кући из библиотеке.

„Недостаје ми Меда“, пожалила се Ени.

„И мени“, одговорио је Џек.

„Он је једна стварно мудро кученце“, рекла је Ени.

„Јесте“, потврдио је Џек, „и храбар је.“

„И паметан је“, додала је Ени.

„И забаван је“, наставио је Џек.

„И овде је!“, узвикнула је Ени.

„Шта је?“ Џек је није најбоље разумео.

„Овде је!“, показала је Ени према шуми Жапчевог Рукавца.

Псетанце смеђег крзна протурило је главу кроз жбуње.

Ав! Ав!, залајало је.

„Хеј! Медо!“, узвикнуо је Џек.

Псетанце је отрчало у шуму.

„Хајдемо!“, казала је Ени.

Она и Џек су појурили за Медом. Шума Жапчевог Рукавца је блистала на поподневном сунцу.

Псетанце је трчало кроз шуму и на крају се зауставило код морнарских лествица. Лествице

су висиле с највишег храста у шуми и досезале до чаробне кућице на дрвету.

Меда је сачекао да га Џек и Ени стигну. Исплазио је језик и махао репом.

„Бао, мали“, ускликнула је Ени. Подигла је псића и загрлила га. „Недостајао си нам!“

„Да, блесане“, потврдио је Џек. Пољубио је Меду. Меда га је лизнуо по лицу.

„Да ли је време да кренемо по наш *џирећи* поклон?“, питала је Ени.

Меда је кинуо, као да каже: *Наравно!*

Ени се ухватила за морнарске лествице па кренула горе. Џек је ставио Меду у ранцац и пошао за Ени.

Попели су се у кућицу на дрвету. Тамо је била порука од Моргане ле Феј. Стајала је на поду, баш као и пре два дана.

Џек је пустио Меду из ранца.

Ени је подигла поруку и прочитала:

На ово њсеџанце су бачене чини и њоџребна му је ваша њомоћ. Да бисџе ѓа ослободили, мораџе наџи чеџири њосебне сџвари:

Поклон с брода изгубљеног у мору.

Поклон из плаветнила прерије.

Поклон из далеке шуме.

Поклон од кенгура.

Будиџе њамеџни. Будиџе храбри.

Будиџе оџрезни.

Морѓана

Џек је додирнуо прва два поклона која су већ добили: џепни сат са *Тиџаника* и орлово перо, дар Индијанаца Лакота из Велике равнице.

„Сада треба да добијемо поклон из далеке шуме“, рекла је Ени.

„Питам се *колико* је то далеко“, казао је Џек.

„Знам како ћемо сазнати“, одговорила је Ени. „Где нам је књига?“

Она и Џек су потражили по кућици једну од оних истраживачких књига какве им Моргану увек оставља.

Ав! Ав! Меда је ставио шапу на књигу у углу кућице.

Џек је подигао и прочитао наслов: *Дивљина Индије*.

„Ау, човече, Индија“, изненадио се. „То је *баш* далеко.“

„Хајде да кренемо“, пожурила га је Ени, „како бисмо што пре ослободили Меду.“

Џек је показао прстом према корицама књиге.

„Желим да одемо тамо“, рекао је.

Ветар се раздувао.

Кућица на дрвету се завртела.

Вртела се све брже и брже.

А затим се све умирило.

Потпуно се умирило.

Али само на тренутак...